

Het
MIDDEN-
OOSTEN
in de profetieën

Het MIDDEN- OOSTEN in de profetieën

Herbert W. Armstrong

Het
-MIDDEN-
OOSTEN
in de profetieën

Herbert W. Armstrong

**Dit boekje mag niet worden
verkocht.** Het is een kosteloze
publikatie, uitgegeven in het alge-
meen belang door de Worldwide
Church of God.

De verbijsterende achtergrond van de crisis in het Midden-Oosten en hoe deze zal worden opgelost!

In het Midden-Oosten volgt de ene crisis op de andere. Slechts weinig mensen beseffen de ware betekenis van deze oorlog. Men lijkt geen idee te hebben van het gevaar dat dreigt — uiteindelijk zelfs voor de gehele wereld.

Het wordt tijd dat wij de leuzen onder de ogen riant. Het wordt tijd te weten wat de profetie openbaart. Het wordt tijd dat wij de achtergrond — de essentiële factoren die tot dit gevaar voor de wereld hebben geleid — en de betekenis van deze reeks crises leren kennen!

Er is maar één manier om achter het kalwoud te komen. De God die de wereld heeft geschapen — die nu het masker afhaakt — Hij openbaart de toekomst zodat wij op de bergige gemaatschuld zijn!

De tijd is nu gekomen om een opzienbarende profetie te ontdekken!

Ontdekking van de toekomst

Wat is de verbijsterende betekenis van deze assistente oorlog? Om dit te begrijpen, moeten wij van wonderbaarlijke profetie herdenken, die nu tot stand is gekomen — een profetie die nu wordt geïllustreerd en versterkt is geweest — een profetie die deze oorlog zal leiden tot een wereldwijde, eventueel de

In het Midden-Oosten volgt de ene crisis op de andere. Slechts weinig mensen beseffen de ware betekenis van deze onrust. Men lijkt geen idee te hebben van het gevaar dat dreigt — uiteindelijk zelfs voor de gehele wereld.

Het wordt tijd dat wij de feiten onder de ogen zien! Het wordt tijd te weten wat de profetie openbaart. Het wordt tijd dat wij de achtergrond — de essentiële factoren die tot dit gevaar voor de wereld hebben geleid — en de betekenis van deze reeks crises leren kennen!

Er is maar één manier om achter het antwoord te komen. De God die de wereld heeft geschapen — die naties maakt en breekt — Hij openbaart de toekomst zodat wij op de hoogte en gewaarschuwd zijn!

De tijd is nu gekomen om een opzienbarende profetie te onthullen!

Ontsluiering van de toekomst

Wat is de werkelijke betekenis van deze gistende onrust? Om die te begrijpen, moeten wij een wonderbaarlijke profetie bestuderen, die nooit eerder is begrepen — een profetie die tot dusver gesloten en verzegeld is geweest — een profetie die deze reeks crises al 2500 jaar geleden voorspelde, evenals de

oorlog die tenslotte alle volkeren van de wereld erbij zal betrekken!

Het is een van de meest verbazingwekkende profetieën in de Bijbel. Het is een uiterst nauwkeurige voorspelling, die de historische gebeurtenissen tot op de dag van vandaag gedetailleerder beschrijft dan enige andere profetie. Het is de langste profetie in de Bijbel. U vindt haar in Daniël, hoofdstuk 11. Ze beschrijft de naderende oorlog!

Het voorspel vindt u in het tiende hoofdstuk van het boek Daniël. De profetie werd Daniël geopenbaard in het derde jaar van Kores, de koning van het Perzische Rijk (Dan. 10:1). Een „man”, klaarblijkelijk de aartsengel Gabriël (Dan. 9:21), verschijnt aan Daniël om hem duidelijk te maken wat Gods volk in „het laatst der dagen” zal overkomen (10:14).

De „koning van het Noorden” en de „koning van het Zuiden”

Het eerste vers van het 11e hoofdstuk is een vervolg van het laatste vers van het 10e hoofdstuk. De engel zegt tot Daniël: „Zie, nog drie koningen zullen in Perzië opstaan, en de vierde zal grotere rijkdom bezitten dan alle anderen, en als hij sterk geworden is door zijn rijkdom, zal hij alles in beweging brengen tegen het koninkrijk van Griekenland. En er zal een heldhaftige koning opstaan, die met grote heerschappij zal regeren en doen zal wat hem goeddunkt” (Dan. 11:2-3).

In werkelijkheid zouden er nog 12 koningen in het Perzische Rijk volgen, maar alleen de eerste vier na Kores zijn van belang voor de strekking van deze profetie. Dit waren Cambyses, Pseudo-Smerdis, Darius en Xerxes. Xerxes, de laatste van hen en de rijkste, was degene die tot de oorlog met Griekenland aanzette.

Vervolgens bereidde koning Philippus van Macedonië een grote oorlog voor om het Perzische Rijk te veroveren met een leger dat hoofdzakelijk uit Grieken bestond. Hij stierf echter voordat hij zijn plannen kon voltooien. Maar zijn zoon, Alexander de Grote, nam zijn plannen over en viel Perzië binnen. Hij stuitte op het Perzische leger in de Slag bij Issus in 333 v.Chr. (Dan. 8:2, 5-6). Daarna rukte hij Egypte binnen om tenslotte het Perzische Rijk een verpletterende nederlaag

toe te brengen in de Slag bij Arbela in 331 v.Chr., waarna hij doordrong tot in India, alles wat hij onderweg tegenkwam voor zich uit drijvend.

Bekijk nu vers 4 van de profetie: „Maar nauwelijks is hij opgestaan, of zijn koninkrijk zal verbroken worden en verdeeld naar de vier windstreken des hemels; doch niet aan zijn nakomelingen, en zonder de macht waarmee hij heerste; want zijn koninkrijk zal uiteengerukt worden en aan anderen dan dezen komen.”

Hoe wonderbaarlijk — hoe nauwkeurig — is dit alles ook gebeurd. Wij citeren hier uit een gezaghebbend geschiedkundig werk dat in de vorige eeuw werd gepubliceerd, *A Manual of Ancient History* (Student Series) door Rawlinson: „Toen hij onverwachts werd weggerukt in de kracht van zijn leven [op 33-jarige leeftijd in juni van het jaar 323 v.Chr.], had hij [Alexander] geen erfgenamen, noch van zijn macht noch van zijn plannen” (p. 237). Het rijk bleef zonder leider en in verwarring achter, totdat hieruit rond het jaar 301 v.Chr. vier nieuwe rijken voortkwamen, precies zoals was geprofeteerd. Dit gebeurde doordat het rijk in vier stukken werd opgedeeld door de generaals van Alexander. Dit waren:

1. Ptolemaeus (Soter), die regeerde over Egypte, een deel van Syrië en Judea.
2. Seleucus (Nicator), die regeerde over Syrië, Babylonië en het oostelijke gebied tot India.
3. Lysimachus, die regeerde over Klein-Azië.
4. Cassander, die regeerde over Griekenland en Macedonië.

Aldus werd de profetie van vers 4 letterlijk vervuld.

Let op wat er nu gebeurt. Vanaf hier voorspelt de profetie de daden van slechts twee van deze vier rijken: Egypte, „koning van het Zuiden” genoemd omdat het ten zuiden van Jeruzalem ligt; en het Syrische koninkrijk, de „koning van het Noorden”, even ten noorden van Judea. De profetie gaat juist over deze twee rijken, omdat het Heilige Land diverse malen in handen van deze staten is geweest en omdat hun onderlinge oorlogen vooral om het bezit van Judea gingen. Vers 5:

„Dan zal de koning van het Zuiden [Egypte] sterk worden, maar een van zijn oversten zal hem in sterkte overtreffen en heersen; zijn heerschappij zal een grote

heerschappij zijn." In de geschiedenis zien wij dat Ptolemaeus I, Soter genaamd, zeer machtig werd en Egypte verder uitbreidde dan Alexander in zijn stoutste dromen. Een van zijn oversten, of generaals, Seleucus Nicator, werd eveneens erg machtig. En in 312 v.Chr. maakte deze gebruik van het feit dat Ptolemaeus in een oorlog was verwickeld, om zich in Syrië te vestigen en zich tot koning uit te roepen.

Vers 6: „En na verloop van jaren zullen zij zich verbinden: de dochter van de koning van het Zuiden zal komen tot de koning van het Noorden om een vergelijk te treffen [een huwelijk], maar zij zal de sterkte van haar macht niet behouden, evenmin zal zijn macht standhouden; zij zal worden prijsgegeven, zo ook degenen die haar brachten, hij die haar verwekte, en hij die haar verwierf.”

De profetie letterlijk vervuld!

Na verloop van 50 jaar vond dit precies zo plaats als staat beschreven!

Heerser over Syrië, de „koning van het Noorden”, was op dat moment Antiochus II, Theos genaamd. Zijn vrouw heette Laodice. Rawlinson's *Ancient History* zegt hierover: „Haar invloed . . . leidde hem in 260 v.Chr. in een oorlog tegen Ptolemaeus Philadelphus [koning van het Zuiden], die in 252 v.Chr. werd beëindigd door een huwelijk tussen Antiochus en Berenice, de dochter van Ptolemaeus” (p. 251).

De profetie zegt dat „hij die haar verwekte” zal worden prijsgegeven. En ook dat zij de sterkte van haar macht niet zal behouden, evenmin als de koning van het Noorden, met wie zij trouwde. Alle drie zullen zij aan hun einde komen. Merk op hoe exact dit geschiedde.

Zegt Rawlinson in zijn boek op pp. 251 en 252: „Na de dood van Philadelphus [hij die haar verwekte] in 247 v.Chr. verstootte Antiochus Berenice en nam zijn vroegere vrouw Laodice terug. Deze had echter haar twijfels over zijn trouw en vermoordde hem in 246 v.Chr. om de troon veilig te stellen voor haar zoon Seleucus (II) . . . Berenice . . . was ter dood gebracht door Laodice.”

Nergens in de Bijbel vindt men zo'n letterlijke profetie, met zoveel details over de toekomstige geschiedenis. En als u de historie van deze koninkrijken bestudeert, ziet u hoe deze

wonderbaarlijke profetie stap voor stap, vers voor vers, voor uw ogen wordt ontvouwd. Er kan geen twijfel over bestaan dat zij op deze gebeurtenissen betrekking heeft!

Het Heilige Land gaat in andere handen over

Laten wij nu vers 7 bekijken: „En in die tijden zal een spruit uit haar wortels in zijn plaats oprijzen, en deze zal oprukken tegen het leger, de burcht van de koning van het Noorden binnentrekken, en zegevierend daartegen optreden.”

„Een spruit uit haar wortels”. Haar wortels waren haar ouders. Dan moet dit dus haar broer zijn, die als volgende de troon van de koning van het Zuiden zou bestijgen en deze profetie vervullen. Luister nu eens naar deze exacte vervulling, woord voor woord geciteerd uit Rawlinson's boek (p. 252): „Ptolemaeus Euergetes [Ptolemaeus III, de oudste zoon van Philadelphus, p. 272, en derhalve Berenice's broer, een spruit uit haar wortels] viel Syrië in 245 v.Chr. binnen om de moord op zijn zuster Berenice te wreken... In de daaropvolgende oorlog voerde hij alles met zich mee.”

In het achtste vers van Daniël 11 staat dat deze koning van het Zuiden gevangenen en vaten van zilver en goud naar Egypte zou voeren, en dat hij langer zou regeren dan de koning van het Noorden, toentertijd Seleucus II. Vers 9 (zie *Statenvert.*) zegt dat hij naar Egypte zal terugkeren. Zoals vers 7 voorspelde, nam Ptolemaeus III Seleucia, de burcht van Syrië, in, de havenstad Antiochië, de hoofdstad van het koninkrijk! Vervolgens nam hij een enorme oorlogsbuit mee terug naar Egypte, alsmede 2500 afgodsbeelden en andere afgodische voorwerpen die in 526 v.Chr. door Cambyses II uit Egypte waren geroofd. Hij bleef tot 222 v.Chr. aan het bewind, terwijl de koning van het Noorden, Seleucus II, in 226 v.Chr. stierf.

Na diens dood namen zijn twee zonen het koninkrijk van het Noorden over, eerst Seleucus III, 226-223 v.Chr., die slechts drie jaar aan de macht bleef, en daarna diens broer Antiochus III, „de Grote” genaamd, 223-187 v.Chr. Deze beide zonen van Seleucus II brachten enorme legers op de been voor een oorlog tegen Egypte om hun vader te wreken en hun haven en vesting Seleucia te heroveren.

En dit alles was precies in vers 10 voorspeld: „Dan zullen

zijn zonen zich ten strijde rusten en een menigte grote legers verzamelen; een van hen zal tegen hem oprukken, als een overstroming steeds verder om zich heen grijpen, en bij een hernieuwde stormloop komen tot aan zijn vesting."

„Dan”, vervolgt vers 11, „zal de koning van het Zuiden verbitterd worden en uittrekken en strijden met de koning van het Noorden, en deze zal een grote menigte op de been brengen, maar die menigte zal in zijn macht worden overgegeven.”

Overeenkomstig het laatste deel van vers 10 heroverde Antiochus de Grote na 27 jaar de vesting Seleucia, en veroverde tevens het gebied van Syrië tot aan Gaza, met inbegrip van Judea. Maar de jonge Egyptische koning, Ptolemaeus IV (Philopator), voelde zich verbitterd en bracht met een leger van 20.000 man Antiochus de Grote een zware nederlaag toe. Zoals vers 12 voorspelde, doodde hij tienduizenden van zijn vijanden en lijfde Judea weer bij Egypte in. Maar hij bleek toch niet sterk genoeg te zijn, want hij sloot een snelle, overhaaste vrede met Antiochus en gaf zich opnieuw aan losbandigheid over, waarbij hij de vruchten van zijn overwinning verspilde. Vers 12: „En wanneer die menigte is weggevaagd, zal zijn hart zich verheffen; wel zal hij tienduizenden neervellen, maar toch niet sterk zijn.”

„En opnieuw”, vervolgt vers 13, „zal de koning van het Noorden een menigte op de been brengen, groter dan de eerste, en na een tijdsverloop van jaren zal hij tegen hem oprukken met een groot leger en een geweldige tros.” „Na een tijdsverloop van jaren”, ofwel 12 jaar later, in 205 v.Chr., stierf Ptolemaeus Philopator en liet zijn troon na aan een zeer jonge zoon, Ptolemaeus Epiphanes. Toen bracht Antiochus een nog groter leger op de been, waarmee hij grote overwinningen behaalde.

Hij sloot nu een bondgenootschap met onder anderen Philippus van Macedonië tegen Egypte en zij ontnamen Phoenicië en Zuid-Syrië aan de koning van het Zuiden. Hierbij werden zij terzijde gestaan door een deel van het Joodse volk. In Josephus' *Antiquitates Judaicae* (Joodse Oudheden) staat dat een groot aantal Joden Antiochus hulp verleende. Maar merk op hoe nauwkeurig de Almachtige God dit honderden jaren voordat het gebeurde, had voorspeld!

„In die tijden nu zullen velen opstaan tegen de koning van het Zuiden; ook zullen gewelddadige mensen uit uw volk zich verheffen om een gezicht tot werkelijkheid te maken, maar zij zullen struikelen” (vers 14).

Lees het in uw eigen bijbel!

Terwille van de ruimte vragen wij de lezer vanaf dit punt elk vers van de profetie in zijn eigen bijbel te lezen, zodat wij de profetie hier niet helemaal behoeven af te drukken. Wij geven hier nu alleen de historische feiten.

Vers 15-16: „het Sieraadland” verwijst natuurlijk naar Judea, het Heilige Land. Antiochus de Grote belegerde Sidon, veroverde deze stad op Egypte en vernietigde de belangen van Egypte in Judea tijdens de Slag bij de berg Panium in 198 v.Chr. Daarna nam hij Judea in bezit.

Vers 17: „een vergelijk met hem treffen”. In 198 v.Chr. regelde Antiochus een huwelijk tussen zijn dochter Cleopatra (niet de Cleopatra van Egypte uit 31 v.Chr.) en de jonge Ptolemaeus Epiphanes, de koning van het Zuiden, waardoor hij op slinkse wijze Egypte helemaal in zijn bezit hoopte te krijgen. Maar zijn opzet mislukte.

Zegt Rawlinson op p. 254: „Syrië en Palestina waren als bruidsschat beloofd, maar werden niet gegeven.” Cleopatra stond niet echt aan de zijde van Antiochus, want het was niet meer dan een list om in het bezit van Egypte te komen.

Vers 18: En dus richtte Antiochus zijn aandacht op iets anders en trachtte in 197-196 v.Chr. de eilanden en kusten van Klein-Azië te veroveren. De Romeinse generaal Lucius Cornelius Scipio Asiaticus bracht hem echter een vernietigende nederlaag toe tijdens de Slag bij Magnesia in 190 v.Chr.

Vers 19: Vervolgens richtte Antiochus zijn aandacht op de burchten van zijn eigen land, in het oosten en westen. Maar bij zijn poging om zijn verspilde fortuin weer op peil te brengen door de Oosterse Tempel van Belus in Elymais te plunderen, werd hij in 187 v.Chr. gedood.

Vers 20: Zijn zoon, Seleucus IV Philopator (187-176), stuurde een belastinginner, Heliodorus, door Judea in een poging om aan geld te komen. Maar na een bewind van slechts 11 jaar werd hij door Heliodorus vergiftigd.

Vers 21: Hij liet geen erfgenamen na. Maar zijn broer, Antiochus IV Epiphanes, een jongere zoon van Antiochus de Grote, een verachtelijk persoon, verscheen onverwachts ten tonele en wist door slinkse streken het koninkrijk te bemachtigen. Hierbij werd hij geholpen door zijn steun en toeverlaat, Eumenes. Zegt Rawlinson op p. 255: „Antiochus [Epiphanes], geholpen door Eumenes, verdrijft Heliodorus en neemt in 176 v.Chr. de troon over. Hij verbaast zijn onderdanen met zijn geaffecteerde Romeinse manieren” en „goedmoedige kwistigheid [vleierij].”

Antiochus Epiphanes

Vers 22: De „vorst van het verbond” verwijst niet naar Christus. Dit gaat over de poging van Antiochus om de Joodse hogepriester te vervangen door een ander die hem dienstbaar zou zijn.

Vers 23-24: Ofschoon hij aanvankelijk weinig medestanders had, vergaarde hij door zijn „Romeinse manieren” en slinkse vleierijen langzaam maar zeker steeds meer macht en rijkdom. Hij viel ook Galilea en Beneden-Egypte binnen. Zijn voorvaders, de eerdere koningen van Syrië, waren de Joden altijd gunstig gezind geweest, maar, aldus Rawlinson op p. 255, nu werden zij „tot wanhoop gedreven door het waanzinnige plan van deze eigenzinnige monarch”.

Vers 25: Rawlinson zegt op pp. 255-256: „Bedreigd met een oorlog door de ministers van Ptolemaeus Philometor [de toenmalige koning van het Zuiden], die Syrië en Palestina als bruidsschat van Cleopatra, de voormalige koningin-moeder, opeisten, trekt Antiochus in 171 v.Chr. tegen Egypte op” (pp. 277-278). Maar hij stuitte op zijn neef, Ptolemaeus Philometor, koning van het Zuiden, die eveneens een enorm leger op de been had gebracht. Maar de Egyptische koning werd verslagen door verraad van zijn eigen officieren en Antiochus was hem te slim af.

Vers 26-27: Verder met Rawlinson's boek op p. 278: „Na zijn zege bij Pelusium rukte Antiochus op naar Memphis en nadat de jonge koning [Ptolemaeus Philometor, de koning van het Zuiden] zelf in zijn handen was gevallen, trachtte hij deze te gebruiken als middel om het gehele land op de knieën te krijgen.” In 174 v.Chr. zat de oom van de koning van het

Zuiden aan een banket aan. Antiochus deed alsof hij met de jonge Ptolemaeus een verbond wilde sluiten tegen zijn broer, Euergetes II, maar beiden probeerden elkaar te bedriegen.

De gruwel die verwoesting brengt

Vers 28: Toen hij in 168 v.Chr. met een rijke buit uit Egypte terugkwam, keerde Antiochus zich tegen de Joden, slachtte velen van hen af en keerde met gouden voorwerpen uit de Tempel van Jeruzalem terug naar Antiochië.

Vers 29: In hetzelfde jaar viel hij Egypte opnieuw binnen, maar ditmaal zonder succes, omdat Philometor, de koning van het Zuiden, hulp uit Rome kreeg.

Vers 30: De Romeinse vloot viel Antiochus aan en deze was gedwongen zich over te geven op de voorwaarden van Popilius, de bevelhebber van de Romeinse vloot. Hij moest zich uit Egypte terugtrekken en Cyprus aan Egypte teruggeven. Gekweld door zijn nederlaag reageerde hij op zijn terugweg door Judea zijn verbittering af op de Joden en verleende speciale voorrechten aan die Joden die bereid waren zich van hun geloof af te wenden.

Vers 31: Het jaar daarop, in 167 v.Chr., bereikten de gruwelen hun hoogtepunt. Antiochus stuurde troepen naar het Heilige Land, die de Tempel en het Heiligdom ontheiligden en het dagelijks offer afschaften (zie ook Dan. 8:11, 24). Verder plaatsten zij (op de 15e Kislev van de Hebreeuwse kalender) een gruwel die verwoesting bracht — een afgodsbeeld — op het altaar in de voorhof van de Tempel (Rawlinson, p. 255). Velen die beweren bijbels onderwijs te geven trachten de profetie uit dit vers toe te passen op de Moslims van de 7e eeuw na Christus, die de Rotskoepel bouwden op de plaats waar waarschijnlijk de oude Tempel van Jeruzalem heeft gestaan! Maar elk vers is op de hierboven beschreven wijze stap voor stap, regel voor regel, werkelijkheid geworden. Er kan dus niet de geringste twijfel bestaan over deze gruwel „die verwoesting brengt” — het was een afgodsbeeld dat in 167 v.Chr. werd opgericht door Antiochus Epiphanes.

De profetie komt bij Christus en de apostelen

Vers 32: Antiochus probeerde een einde te maken aan de

godsdienst van de Joden. Hij nam hen het dagelijks offer af en verbood de eredienst in de Tempel. Door sluwheden maakte hij vele Joden afvallig.

Maar hier, op dit punt, verlaat de profetie plotseling de historische loop der gebeurtenissen in de oude koninkrijken van het Noorden en het Zuiden. Tot aan dit punt is de profetie stap voor stap uitgekomen in de geschiedenis van het koninkrijk van het Noorden, Syrië, en het koninkrijk van het Zuiden, Egypte. Maar, aldus de de meeste bijbelcommentaren, alle accurate details lijken plotseling op te houden bij dit vers.

Laten wij nu vers 32, en vooral het laatste gedeelte ervan, eens nauwkeurig bekijken.

„En degenen die zich misgaan tegen het verbond, zal hij door vleierijen tot afval bewegen”. Dit heeft Antiochus Epiphanes inderdaad gedaan. Maar zie nu het laatste deel van het vers: „maar het volk dat zijn God kent, zal sterk zijn en daden doen.”

Onze vraag is nu dus: wanneer leerden de mensen na 167 v.Chr. God kennen, werden zij geestelijk sterk en begonnen daden te doen in dienst van de Heer? Het antwoord luidt: ten tijde van de Makkabeeën, vanaf 166 v.Chr., en twee eeuwen later bij de eerste verschijning van Jezus Christus en in de dagen van de apostelen!

Vers 33: „En de verstandigen onder het volk zullen velen tot inzicht brengen, maar zij zullen een tijdlang struikelen door zwaard en vuur, door gevangenschap en beroving.”

Jezus en de apostelen brachten inderdaad velen tot inzicht. Maar Jezus werd ter dood gebracht en er zijn historische aanwijzingen dat alle eerste apostelen, met uitzondering van Johannes, werden doodgemarteld. En dit duurde nog lange tijd zo voort, zelfs tot in de Middeleeuwen, toen miljoenen mensen om hun geloof werden gemarteld.

Vers 34: „Doch, terwijl zij struikelen, zullen zij een kleine hulp vinden; dan zullen velen zich in huichelachtigheid bij hen aansluiten. Sommige [vers 35] van de verstandigen zullen struikelen, opdat er onder hen loutering, schifting en zuivering teweeggebracht worde, tot aan de eindtijd; want deze toeft nog tot de vastgestelde tijd.”

Hier wordt een algemene beschrijving gegeven van de geschiedenis van Gods volk vanaf de dagen van Christus tot aan het heden. Vergelijk dit met passages zoals Openbaring 12:6, 11, 13-17. En merk op dat de profetie doorloopt tot deze huidige eindtijd.

Vers 36: De koning van het Noorden — wie was dat in de vroege en midden-nieuwtestamentische tijd, waar onze profetie is aangeland? In 65 v.Chr. werd Syrië opgeslokt door het Romeinse Rijk en werd een Romeinse provincie. De Romeinse keizer bestuurde nu Judea, en daarom was de koning van het Noorden, naar wie hier verwezen wordt, op dat moment de keizer van het Romeinse Rijk. Dit vers zegt dat hij zal doen wat hem goeddunkt, en dat deed hij ook, door zich te verhoovaardigen en zich boven elke god te verheffen. De Romeinse keizers verlangden immers dat iedereen hen aanbad en aan hen offerde als aan een god. Hij leefde als een god. Hij zou zelfs tegen de ware God spreken, en dat deed hij ook, en hij vervolgde alle christenen.

Vers 37: Hun vaders hadden afgoden vereerd, maar de Romeinse keizers riepen zichzelf tot goden uit.

Vers 38: De Romeinse keizers vereerden de god der vestingen en brachten de grootste oorlogsmacht op de been die de wereld ooit had gekend. „De god die zijn vaders niet gekend hebben, zal hij vereren met goud en zilver en edelgesteenten en kostbaarheden.” Na zichzelf, tot aan 476 n.Chr., als god te hebben opgeworpen, gingen de keizers die volgden, vanaf Justinianus in 554 n.Chr., een god, die hun vaders nooit hadden gekend, en die een hoog religieus ambt bekleedde, vereren met goud, zilver en macht. (Vergelijk deze profetie uit Daniël met Openbaring 17:4, 5 en 18:3, 16.)

Vers 39: De keizers erkenden de oppermacht van de godsdienst, versterkten deze met materiële rijkdom en maakten haar tot heerser over velen.

De profetie springt over op het heden

Nu komen wij in de huidige eeuw.

Vers 40: „Maar in de eindtijd zal met hem de koning van het Zuiden in botsing komen . . .” Wie is heden ten dage de koning van het Zuiden?

Het kan niet de koning van Egypte zijn, want in 31 v.Chr.

werd Egypte een provincie van het Romeinse Rijk en verzwolgen door de koning van het Noorden. Tegenwoordig is het een door Arabieren uit het land zelf bestuurde republiek. Het land heeft geen eigen koning.

Maar tijdens het bewind van Ptolemaeus III Euergetes (vers 7) van 247 tot 222 v.Chr. annexeerde Egypte een deel van Ethiopië, dat ten zuiden van Egypte ligt (Rawlinson, pp. 272, 273). Sinds die tijd, aldus het lemma „Ethiopië” in de elfde editie van de *Encyclopaedia Britannica*, hebben Egypte en Ethiopië twee- of driemaal onder hetzelfde bestuur gestaan. De beide landen waren dus als één land. En het enige gedeelte van het land van de „koning van het Zuiden” dat tot in de 20e eeuw onafhankelijk is gebleven, is Ethiopië!

Ethiopië, de koning van het Zuiden

Ethiopië is het enige land in heel Oost-Afrika dat onafhankelijk is gebleven en dat van voor de Romeinse tijd een koninkrijk met een eigen regering is geweest. Het vormde het zuidelijk deel van het koninkrijk van het Zuiden. Dus is dit de enige regering die de „koning van het Zuiden” kan zijn.

In de eindtijd — onze tijd — zou deze koning van het Zuiden met de koning van het Noorden, nu in Rome gevestigd, in botsing komen.

In 1895 stuurde koning Menelik van Ethiopië een leger van 9000 à 10.000 man af op het Italiaanse leger onder generaal Baratieri.

Ten noorden van Ethiopië lag Eritrea, dat toen Italië toebehoorde. Het zuidoosten was Italiaans Somaliland.

In 1896 trachtte generaal Baratieri met 13.000 man Eritrea te verdedigen tegen de Ethiopiërs. Zij verloren 4600 blanke en 3000 inlandse manschappen, en meer dan 3500 soldaten werden gevangengenomen.

In een later treffen werden de Italianen totaal verslagen door hun onervarenheid in de strijd in het bergachtige landschap en omdat zij tegenover een grote overmacht stonden. Deze nederlaag was catastrofaal voor de Italiaanse expansie in Afrika.

Sinds die tijd heeft Italië op wraak gezonnen! In 1927 stelde Mussolini het tijdstip vast op 1935, precies 40 jaar na

die nederlaag. Dan zou hij gereed zijn „om eindelijk onze stem te laten horen en onze rechten erkend te zien!”

In 1935 sloeg het uur der waarheid! Mussolini viel aan! Vers 40: „... en de koning van het Noorden zal op deze aanstormen met wagens en ruiters en vele schepen; en hij zal de landen binnenvallen, en als een overstroming steeds verder om zich heen grijpen.”

Mussolini kwam inderdaad op Afrika aanstormen. Door de lucht met een grote luchtvloot. Over land met een groot aantal moderne „wagens”: trucks, tanks, enzovoort. En ook met een groot aantal schepen, volgeladen met soldaten. In totaal werden meer dan 100.000 soldaten per schip naar Ethiopië overgebracht.

Mussolini's strijdkrachten zouden als een overstroming om zich heen grijpen. Precies op dit punt van deze verbazingwekkende profetie eindigt Mussolini's strijd in Ethiopië en in de Tweede Wereldoorlog. De profetie werd niet geheel door Mussolini vervuld. Let op wat er nu zal gebeuren!

Vers 41: „Ook het Sieraadland zal hij binnenvallen” — het Heilige Land. Dit moet nog gebeuren.

Wanneer het opnieuw herleefde Romeinse Rijk het Heilige Land inneemt, zullen alle landen in de beginfase van de grote en laatste crisis aan het einde van dit tijdperk worden gestort! Andere profetieën voorspellen dat deze opleving van het Romeinse Rijk de Verenigde Staten en Engeland zal onderwerpen! (Vraag om ons gratis boek *De Verenigde Staten en Groot-Brittannië in de profetieën.*)

„Maar”, vervolgt vers 41, „aan zijn macht zullen ontkomen: Edom, Moab en de keur der Ammonieten” — het huidige Hasjemitische koninkrijk Jordanië. De nieuwe dictator zal vele anderen met zich verenigen — 10 in totaal (Openb. 17:12) — en zo het oude Romeinse Rijk doen herleven.

Vers 42 zegt dat Egypte niet zal ontsnappen, wat bewijst dat Egypte op dat moment niet de „koning van het Zuiden” is.

Vers 43 zegt dat de Libiërs en Ethiopiërs (merk op dat na de verovering door Mussolini Ethiopië niet meer wordt aangeduid als de „koning van het Zuiden”) in zijn gevolg

zullen zijn — en hij zal hen dan besturen. Italië heeft het bestuur over Libië en Ethiopië na de oorlog verloren.

Vers 44: Maar nieuws uit het oosten en uit het noorden — Rusland en de Oriënt — zal het herléefde Romeinse Rijk ontstellen. Rusland zal zich in de oorlog mengen!

Vers 45: Het komende Romeinse Rijk zal zijn „staatsietenten” [regeringszetel] opslaan, als residentie van het nieuwe rijk en uiteindelijk ook als religieus centrum, in Jeruzalem! Zacharia 14:2 zegt dat de stad zal worden ingenomen! „Maar dan komt hij aan zijn einde, zonder dat iemand hem helpt”! Deze woorden duiden op het einde van het „beest” en de „valse profeet” door de hand van God! U vindt dit einde beschreven in Openbaring 19:19-20 en Zacharia 14:12.

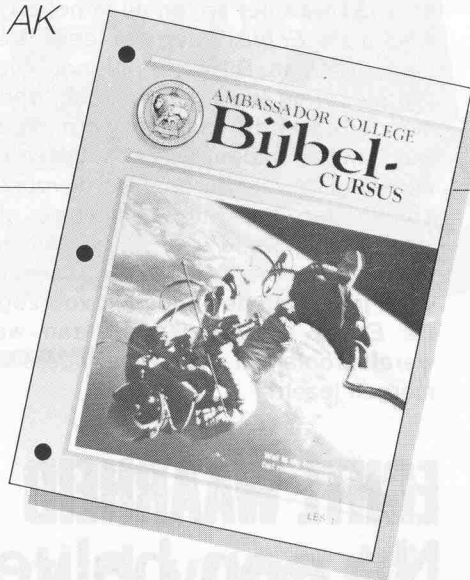
En wat is nu deze eindtijd, waarover aan het einde van deze wonderbaarlijke profetie wordt gesproken? De volgende verzen, Daniël 12:1 en 2, zeggen dat het de tijd is van de opstanding van de rechtvaardigen — bij de wederkomst van Jezus Christus!

Deze profetie begint bij de koninkrijken Syrië en Egypte, kort na de dood van Alexander de Grote, 2300 jaar geleden. Maar zij eindigt ten tijde van de opstanding en de wederkomst van Christus om uiteindelijk vrede te brengen in dit gebied — en in de gehele wereld! Het is zo duidelijk, dat er geen twijfel kan bestaan over de juiste interpretatie van deze profetie!

Bent u gereed voor deze gebeurtenis? Het tijdstip komt snel naderbij. Nu is het tijd om u voor te bereiden, want Jezus zei: „Weest ook gij [voor]bereid”! □

HEEFT U ZICH AL INGESCHREVEN OP DE GRATIS BIJBELCURSUS VAN AMBASSADOR COLLEGE?

De Bijbel is het boeiendste, meest uitdagende boek dat ooit is geschreven en de boodschap ervan is bedoeld voor u vandaag! Deze cursus kan u helpen de Bijbel werkelijk te begrijpen. De waarheid over het doel van het leven, over de bijbelse profetieën, over de door God geïnspireerde weg naar geluk, dit alles wordt per les tot in details voor u ontsloten. Er zijn geen kosten aan verbonden. Als u zich wilt inschrijven, schrijf naar Ambassador College, Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein.

In 1934 was het zo, en nu is het zo.

Als u *De Echte Waarheid* leest, treft u er de krantekoppen van morgen in aan. Bijvoorbeeld: nog voordat het stof van de Tweede Wereldoorlog was opgetrokken, voorspelde *The Plain Truth*, het moedertijdschrift van *De Echte Waarheid*, het snelle herstel van Duitsland en Japan. De economische (en de uiteindelijke politieke) eenwording van Europa werd voorzien, evenals het naar voren komen van het Midden-Oosten als het middelpunt van een gigantische strijd om de wereldmacht. Onberekenbaar weer, voedsel- en energietekorten, rassen- en godsdienststrijd — dit werd jaren geleden allemaal voorzien. Nu gebeuren deze dingen. *De Echte Waarheid* geeft aan wat de oplossingen voor de wereldproblemen zijn. *Waar anders* kunt u vandaag het nieuws van morgen lezen?

de
ECHE WAARHEID *THE*
PLAIN TRUTH
Na een halve eeuw nog

REGIONALE KANTOREN

WAARHEID

ECHTE WAARHEID

de
ECHTE WAARHEID
een tijdschrift voor een zuiver begrip

Partijchef H.
van Oost-D.

de
ECHTE WAARHEID
een tijdschrift voor een zuiver begrip

OKTOBER 1978

de
ECHTE WAARHEID
een tijdschrift voor een zuiver begrip

DE WESTERSE
VERDRAGSGANIBALE
TAKELT AF

ZUIDWEST-AFRIKA
WEDLOOP MET DE TIJD
OM VREDE

VOORSPELD
AARDBEVING

DOORLEREN
NOODZAKELIJK?

steeds zijn tijd vooruit!

REGIONALE KANTOREN

Nederland en België: Postbus 444, 3430 AK Nieuwegein, Nederland

Verenigde Staten: P.O. Box 111, Pasadena, California 91123

Canada: P.O. Box 44, Station A, Vancouver, B.C. V6C 2M2

Canada (Frans): B.P. 121, Succ. A, Montreal, P.Q. H3C 1C5

Mexico: Institución Ambassador, Apartado Postal 5-595, 06500 México D.F.

Zuid-Amerika: Institución Ambassador, Apartado Aéreo 11430, Bogotá 1, D.E., Colombia

Caribisch gebied: G.P.O. Box 6063, San Juan, Puerto Rico 00936

Engeland, Europa en Midden-Oosten (Engels): P.O. Box 111, Borehamwood, Herts. WD6 1LU, Engeland

Frankrijk, Zwitserland en België (Frans): Le Monde à Venir, Case Postale 10; 91 rue de la Servette, CH-1211 Genève 7, Zwitserland

Duitsland: Postfach 1129, D-5300 Bonn 1, West-Duitsland

Denemarken: Box 211, DK-8100 Aarhus C

Noorwegen: Box 2513 Solli, N-0203 Oslo 2

Zweden: Box 5380, S-102 46 Stockholm

Australië: G.P.O. Box 345, Sydney, NSW 2001

Nieuw-Zeeland en Polynesië: P.O. Box 2709, Auckland 1, Nieuw-Zeeland

Filippijnen: P.O. Box 1111, Makati, Metro Manila

Israël: P.O. Box 19111, Jeruzalem

Zuid-Afrika: P.O. Box 1060, Johannesburg 2000

Zimbabwe: P.O. Box U.A.30, Union Ave, Harare

Nigeria: PMB 21006, Ikeja, Lagos State

Ghana: P.O. Box 9617, Kotoka International Airport, Accra

Kenia: P.O. Box 47135, Nairobi

Mauritius en Seychellen: P.O. Box 888, Port Louis, Mauritius

DIT BOEKJE WORDT IN HET ALGEMEEN BELANG GRATIS UITGEGEVEN DOOR DE WORLDWIDE CHURCH OF GOD.

Het wordt mogelijk gemaakt door de vrijwillig gegeven tienden en bijdragen van de gemeenteleden en anderen die zich geroepen voelen het werk van de Kerk te steunen. Bijdragen worden dankbaar aanvaard. Ieder die op vrijwillige basis wil meehelpen in dit wereldwijde Werk van God, is van harte welkom als medewerker aan dit belangrijke streven: het Evangelie aan alle volken te verkondigen.

